

Ông mặt trời của bé

Một đêm đã qua đi
Ông mặt trời thức giấc
Bé dậy tập thể dục
Ông mặt trời lên cao

Bé thấy lòng nôn nao:
- Đi học trẻ chưa nhỉ?
Ông mặt trời thò thè:
- Chưa đâu bé đi đi!



Bé và ông mặt trời



Ông mặt trời óng ánh
Toả nắng hai mẹ con
Bóng con và bóng mẹ
Đất nhau đi trên đường

Ông nhíu mắt nhìn em
Em nhíu mắt nhìn ông
Ông ở trên cao nhé
Cháu ở dưới này thôi
Hai ông cháu cùng cười
Mẹ cười đi bên cạnh





BỐN MÙA Ở ĐÂU

Mùa hạ trong bếp than hồng
Mùa đông núp trong tủ lạnh
Mùa thu mát rượi dầu mình
Trên chiếc quạt trần ba cánh.
Có một mùa xuân nắng ấm
Trên gương mặt mẹ tươi cười
Bốn mùa ở trong nhà cả
Bé tìm là gặp ngay thôi

(Cao Xuân Sơn)



NẮNG BỐN MÙA

Địu dàng và nhẹ nhàng
Vẫn là chị nắng xuân
Hung hăng và giận dữ
Là ánh nắng mùa hè
Vàng hoe như muốn khóc
Chẳng ai khác nắng thu
Mùa đông khóc hu hu
Bởi vì không có nắng
Mai Anh Đức

Bài thơ Đi nắng

Tác giả: Nhược Thủy

Có con chim chích
Nó đậu cành xoan
Nó kêu ai ngoan
Thì nghe lời nó
Đi nắng phải có
Nón mũ mà che
Hễ ai không nghe
Thì chim không thích



Bài thơ: Gió

***Tôi tên là Gió
Đi khắp mọi nơi
Công việc của tôi
Không bao giờ nghỉ
Tháng ngày chăm chỉ
Tôi dài hơn sông
Suốt đời mênh mông
Rộng hơn biển cả
Tôi tên là Gió
Các bạn nhớ không?
Tôi không dáng hình
Tên tôi là Gió***





TRƯA HÈ

Trưa hè gió thổi
Hoa phượng lung lay.
Cánh hoa rụng bay
Như bầy bướm lượn.
Tiếng ve ca rộn
Nghe như tiếng đàn
Trưa hè liên hoan:
Hoa bay, ve hát.

(Sưu Tầm)



Mưa xuân

Mưa xuân nhẹ nhẹ
Trên mái tóc em
Như hạt sương đêm
Đậu trên cành lá
Nghiêng nghiêng bên má
Chào đón mưa rơi
Em ngẩng nhìn trời
Xuân sang đẹp quá!

(*Sưu tầm*)



Bài thơ: Mưa

Tác giả: Nguyễn Diệu

Mưa rơi tí tách
Hạt trước hạt sau
Không xô đẩy nhau
Xếp hàng lần lượt

Mưa vẽ trên sân
Mưa đàn trên lá
Mưa rơi trắng xóa
Bong bóng phập phồng

Mưa nâng cánh hoa
Mưa gọi chổi biếc
Mưa rửa sạch bụi
Như em lau nhà.

Mưa rơi, mưa rơi
Mưa là bạn tôi
Mưa là nốt nhạc
Tôi hát thành lời...



Mùa thu đã sang

*Hôm nay trời mát dịu
Hết nắng hè chói chang
Mưa thu bay nhẹ hạt
Lúa thu nhu nhuộm sắc vàng
Cánh đồng thơm mùi cốm
Đón mùa gặt mới sang.*

Giọt Nắng

Giọt nắng của mùa xuân
Nghe rơi trên lộc biếc
Chợt trở mình mở mắt
Lộc nở thành chồi xanh

Giọt nắng của mùa hạ
Có hơi nóng mùa hè
Rơi trên cánh đồng quê
Ủ chín vàng hạt lúa.

Giọt nắng của mùa thu
Trong veo màu ngọc bích
Nắng tan vào bông cúc
Làm vàng cả mùa thu.

Giọt nắng của mùa đông
Say sưa ngủ ngoài đồng
Cho cây bắt cải nhỏ
Mở mắt tròn bâng khuâng.

Lúc mặc áo trắng
Lúc mặc áo xanh
Lúc choàng áo tím
Thay dạng đổi hình

Bài thơ: Mây

Buổi sáng bên Đoài
Chiều về bên Đông
Bạn cùng ngọn gió
Tháng ngày thong dong...

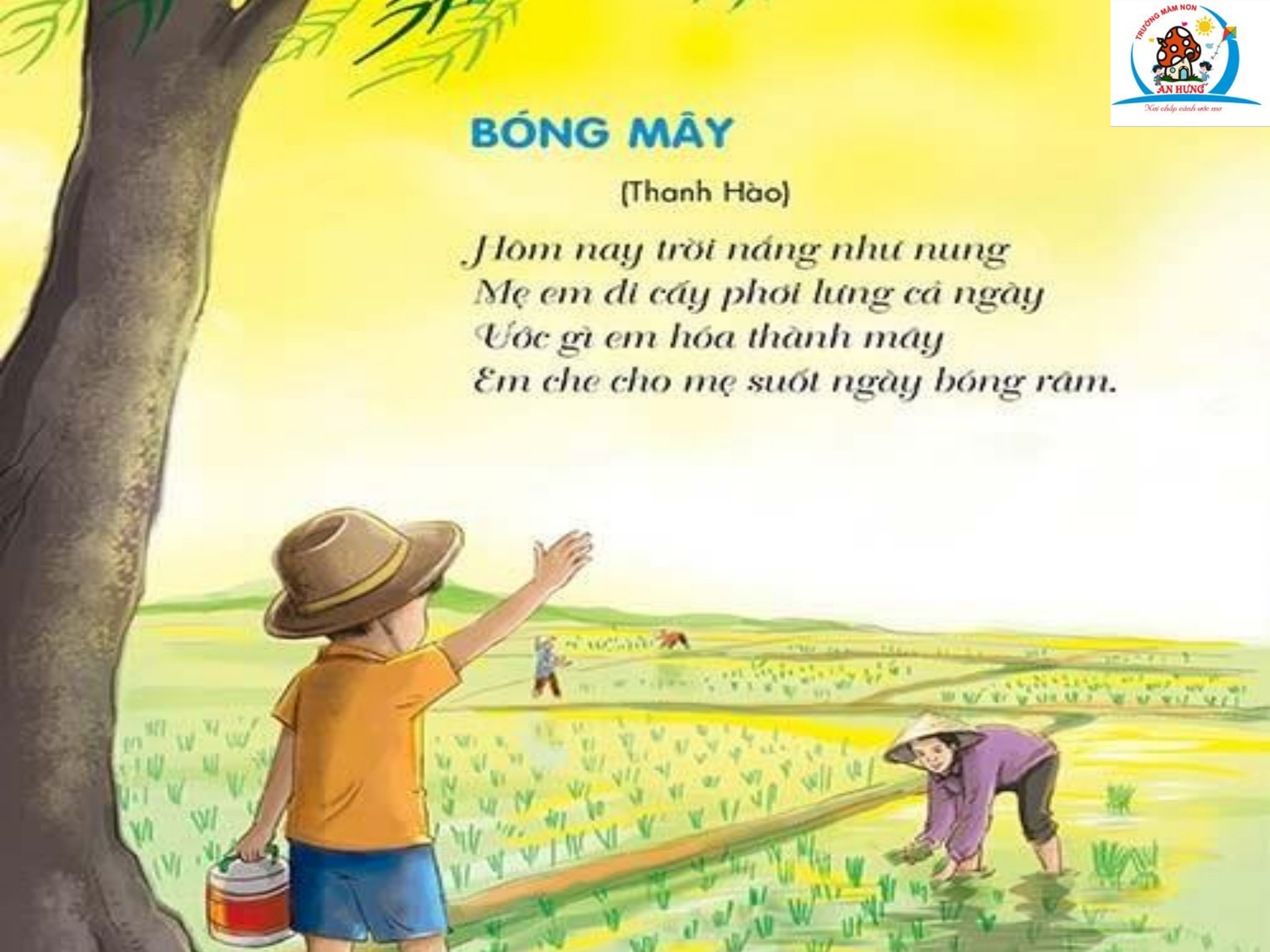
Là con của nước
Đi học trên trời
Bỗng dưng nhớ mẹ
Liền rơi... rơi... rơi...



BÓNG MÂY

(Thanh Hào)

*Hôm nay trời nắng như nung
Mẹ em đi cấy phơi lưng cả ngày
Ước gì em hóa thành mây
Em che cho mẹ suốt ngày bóng râm.*



Bài thơ thỏ con và mặt trăng

*Thỏ chạy, trăng chạy
Thỏ đứng, trăng dừng
Thỏ con ngẩng mặt
Nhìn trăng lạ lùng:
- “Trăng ơi! Có phải
Trăng cũng có chân?”*





Trăng

Sân nhà em sáng quá
Nhờ ánh trăng sáng ngời
Trăng tròn như cái đĩa
Lơ lửng mà không rơi
Nhưng hôm nào trăng khuyết
Trông giống con thuyền trôi
Em đi trăng theo bước
Như muốn cùng đi chơi

Bài thơ: Trăng

Trăng như quả thị chín vàng
Để cho cô Tấm nhẹ nhàng bước ra
Trăng như là chiếc bánh đa
Để cho cu Tí dâng quà biếu ông.
Trăng như trái bưởi, trái bong
Để cây mang nặng uốn cong vòm trời.
Trăng là quà tặng mọi người
Đêm rằm tỏa sáng, muôn lời múa ca.
Trăng như gương mặt tươi hoa
Yêu thương mẹ gọi luôn là Bé Trăng!





MÙA ĐÔNG

Chiếc lá nào rụng đây?

Mùa Đông vừa mới sang

Ngoại gầy gò run rẩy

“Áo ấm đây ngoại mang!”

Gió mà cũng biết lạnh

Nghe rõ tiếng thổi dồn

Núu cành cây mảnh khảnh

Cứ như là tay xương

Nồi cơm ủ hơi nóng

Lát bé tan trường về

Mẹ nấu canh rất chóng

Cam đoan bé sẽ mê!

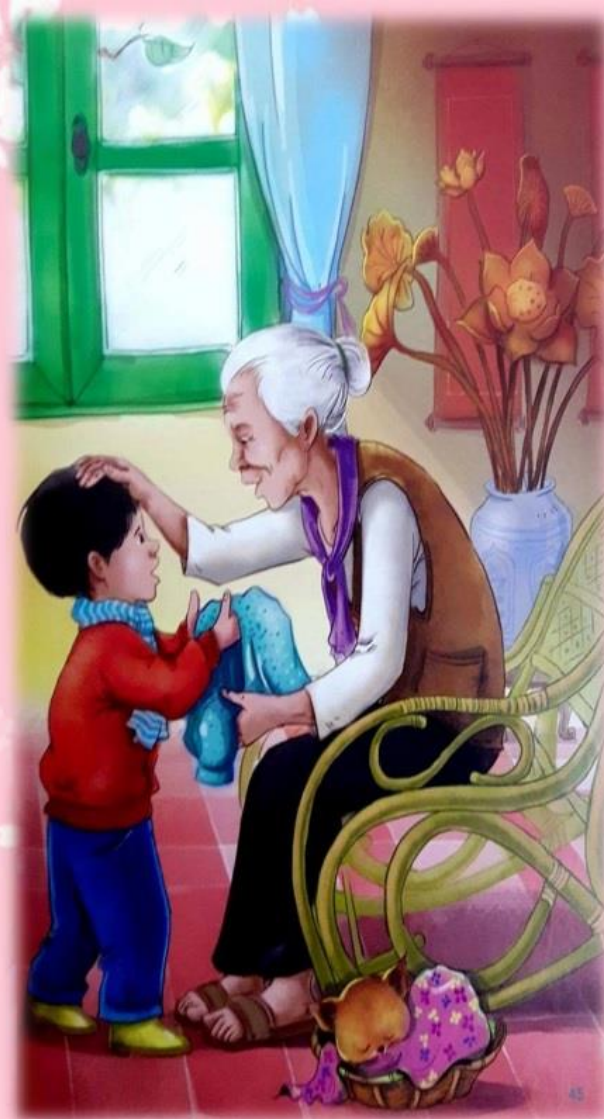
Hình như cậu đồng hồ

Giục mọi người ngủ sớm

Mùng chưa kịp buông xuống

Chăn đã trùm giấc mơ...

(Thy Ngọc)





Ông sào ông sao

Ông sào ông sao
Ông vào cửa sổ
Ông ở với tôi
Ông ngồi lên chiếu
Tôi biếu củ khoai
Ông nhai nhóp nhép
Cái tôm cái tép
Ông ghép với rau
Ăn mau chóng lớn
Ông ngồi dậy
Ông về trời.

Tia nắng



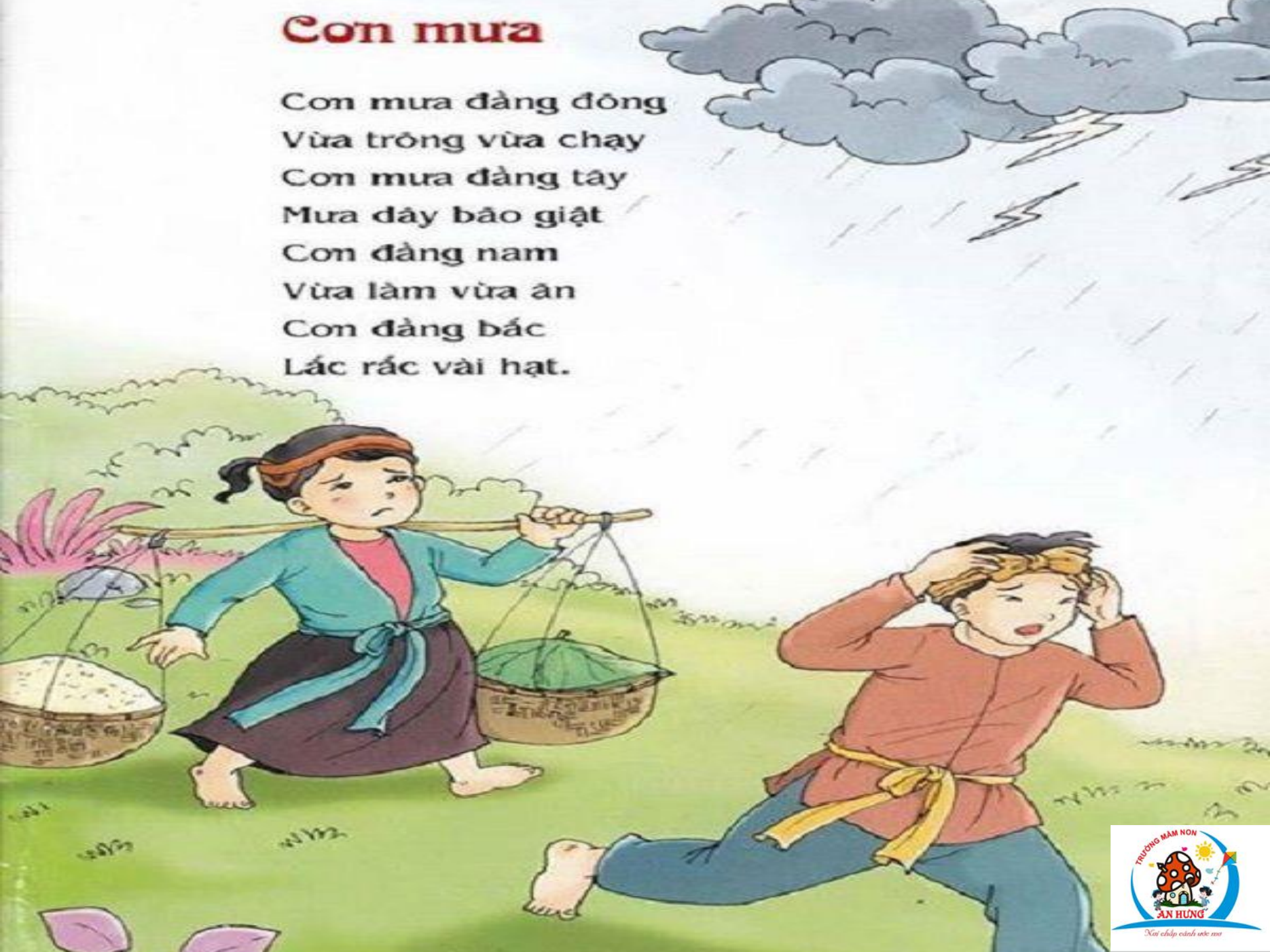
Tia nắng nhỏ
Lay hàng mi
Bé dậy đi
Tập thể dục
Tia nắng giục
Đàn gà con
Chạy lon ton
Theo chân mẹ

Tia nắng ghé
Bên hành hoa
Hoa điệu đà
Rung rinh nắng.



Con mưa

Con mưa đang đông
Vừa trông vừa chạy
Con mưa đang tay
Mưa dầy bão giạt
Con đang nam
Vừa làm vừa ăn
Con đang bắc
Lác rắc vài hạt.





Bài Đồng Dao



Trời mưa trời gió
Mang vó ra ao
Được con cá nào
Về xào con nấy
Được con cá nấy
Thì để phần cha

Được con rô bé
Thì để phần mẹ
Được con cá bè
Thì để phần em
Trời mưa trời gió
Mang vó ra ao .

Hạt mưa hạt móc

Tôi ở trên trời
Tôi rơi xuống đất
Tưởng rằng tôi mất
Chẳng hóa tôi không
Tôi chảy ra sông
Nuôi loài tôm cá



*Gió thổi dồn mây đen
Ông trời nổi sấm chớp
Mưa trút xuống ào ào*

Gà đi về nơi nào

Ôi gà con ướt lạnh!

Nhím liền đến bên cạnh

Lấy ô che cho gà

Ếch cũng đem ô ra

Để che mưa cho gà

Mưa tạnh, gió đi xa

Gà con cảm ơn Nhím

Gà con cảm ơn Ếch.

Che mưa cho bạn





Nước ơi!

*Nước ơi, nước ơi
Lại đây với bé
Cho bé rửa mặt
Cho bé rửa tay
Cho bé sạch sẽ
Rồi bé đi chơi
Mắt bé sáng ngời
Miệng cười xinh xắn
Răng bé rất trắng
Bé cần rất đau!*

Truyện: Nàng tiên mưa

- Hôm nay, Vịt con được mẹ cho ra sông tắm mát. Vịt con thích lắm. Những hạt nước bé xíu tinh nghịch rủ nhau trèo lên lưng, lên đầu Vịt con rồi lại lặn xuống mặt nước. Bỗng nhiên, một hạt nước bé xíu chạy đến ghé vào tai Vịt con thì thầm: “Vịt con ơi, chúng tôi sắp xa bạn để lên đường làm nhiệm vụ của mình rồi”. Vịt con ngỡ ngàng nhìn những hạt nước biến thành hơi bốc lên trời như những nàng tiên tuyệt diệu. Ông Mặt Trời càng lúc càng tươi, ánh nắng gay gắt hơn.

À, thì ra ánh nắng của ông Mặt Trời đã chiếu xuống mặt nước làm những hạt nước bốc thành hơi, nhưng hơi nước bốc lên trời để làm gì? – Vịt con vừa bơi vừa nghĩ.

Buổi chiều, những đám mây đen kéo về che lấp cả một khoảng trời rộng lớn. Từ trong đám mây, những giọng nói quen thuộc cất lên:

- Vịt con ơi, có thấy chúng mình không? Chúng mình là những giọt nước bé xíu từ sông, từ biển cả đấy!

- Các bạn đang ở đâu? – Vịt con trả lời.

- Chúng tôi ở trên những đám mây đen nặng trĩu này.

- Vậy các bạn có xuống mặt đất và trở lại thành những hạt nước bé xíu được nữa không? – Vịt con hỏi.

- Có chứ! Chúng tôi sắp gặp Vịt con để đùa nghịch rồi đấy.

- Giữa lúc đó, chị Gió ào tới làm những chiếc lá vàng rơi đầy một góc sân nhà Vịt con, những tia chớp ngang bầu trời loé lên. Thế là trận mưa rào chiều nay đã đổ xuống. Lộp bộp! Lộp bộp! Âm thanh vang lên như bản nhạc giao mùa. Vịt con ngẩng nhìn và cảm thấy thích thú.

Cơn mưa rào ngớt dần, bầu trời sáng hẳn ra. Những đám mây đen biến đâu mất. Vịt con lạch bạch chạy ra luống rau mới được trồng hôm trước: “Ồi chào! Sao những ngọn rau mơn mớn lạ lùng, những chồi non vừa mới nhú. Trên ngọn rau xanh, những giọt nước bé xíu e ấp trong sáng như những ngôi sao lấp lánh giữa bầu trời xanh”. Vịt con chạy ào tới, dang đôi tay nâng niu những giọt nước. Vịt con thì thầm: “Sao các bạn lại trở thành mưa thế?”

- Vịt con biết không? Hơi nước bốc lên trời tạo thành những đám mây đen. Khi gặp không khí lạnh, những đám mây tụ lại rơi xuống mặt đất thành mưa, và chúng tôi lại trở thành những hạt nước bé xíu đấy!

- Ôi hay quá! – Vịt con reo lên – Vậy thì từ nay, Vịt con không gọi các bạn là những hạt mưa bé xíu nữa đâu mà sẽ gọi các bạn bằng cái tên thật dễ mến: Nàng tiên Mưa. Các bạn có thích không?

Các nàng tiên Mưa khoái chí, cười rung cả luống rau rồi tí tách rơi xuống. Chúng hợp với nhau thành một dòng suối trong vắt, mát lạnh. Vịt con soi bóng mình dưới nước. Dòng suối chở Vịt con ra cái ao trước nhà. Vịt con lại say sưa chơi cùng các nàng tiên Mưa.



Hồ nước và mây

Vào một ngày cuối xuân, những tia nắng đua nhau nhảy nhót trên mặt hồ nước. Mặt hồ lung linh, rạng rỡ dưới ánh mặt trời. bỗng nhiên trời nổi gió. Chị Mây sà thấp xuống mặt hồ. Hồ nước cuộn sóng nói với chị Mây: “Khi có ánh nắng, tôi long lánh đẹp hẳn lên, thế mà chị lại che nắng của tôi”. Chị Mây tung tà áo đen kịt và nói:

- Cô bé ơi! Nếu không có tôi thì sao có cô?
- Tôi cần gì chị - Hồ nước lớn tiếng nói.

Chị Mây tức giận bỏ mặc Hồ nước và bay lên tận trời xanh.

Những ngày hè trời nắng chang chang. Hồ nước bị nung nóng bốc hơi dần lên nên ngày càng bé lại. Chị Mây vẫn giận hồ nước nên ở tít trên cao. Hồ nước bị cạn kiệt dần. Nó cầu cứu: “Chị Mây ơi! Không có chị tưới nước xuống tôi chết mất”. Bầy cá tôm trong hồ cũng than vãn: “Chúng tôi chết mất vì thiếu nước...”

Nghe tiếng gọi của Hồ nước và tiếng than vãn của bầy cá tôm...Chị Mây bay về tưới nước xuống Hồ cả một ngày đêm. Hồ nước lớn dần lên. Mặt hồ lao xao song: “ Cảm ơn chị Mây!Cảm ơn chị Mây!”. Hồ nước im lặng suốt cả mùa thu và mùa đông. Mặt hồ phẳng lặng như một tấm gương khổng lồ cho bầu trời xanh ngát cao vời vợi soi mình.

Tà áo đen của chị Mây nhỏ dần. Mùa xuân sang, tà áo của chị Mây chỉ còn bằng dải lụa. Chị vội sà tấm thân mỏng tang, bé nhỏ xuống hồ nước mà nói:

- Không có cô bé, tôi cũng teo tóp dần không sống nổi đâu!.

Hồ nước lao xao sóng. Ông mặt trời tốt bụng rọi những tia nắng ấm đầu hè xuống mặt hồ. Hồ nước bốc hơi. Trên trời cao, chị Mây lớn dần lên. Từ đó Hồ nước và Mây không bao giờ tranh cãi kể công với nhau nữa. Cả hai đều thấm thía bài học: “Ở đời không ai sống được một mình”.





Đám mây đen xấu xí

Dải mây trắng yếu điệu lượn gàn tới đám mây đen xấu xí. Nó đồng đánh liếc mắt sang đám mây đen bĩu môi:

- Nhọ nhẻm nhọ nhẻm thế mà cũng gọi là mây. Thật xấu hổ. Rồi cùng với làn gió nhẹ, dải mây trắng thướt tha trong tà váy bông xốp trắng tinh lướt qua mặt đám mây đen một cách kiêu ngạo. Mây trắng nhờn nhờn dạo chơi trên những mái nhà, những cánh đồng khô khát. Mây đen vẫn chỉ lặng im. Nó cúi nhìn xuống cánh đồng hạn hán và nghĩ ngợi: “Mình sẽ làm gì để giúp đỡ các cô bác nông dân được nhỉ?”. Nó cố chịu đựng một cái nóng bức dữ dội của ngày hè. Mỗi lúc, đám mây đen một thêm xạm lại, nặng nề, có vẻ như càng xấu xí hơn. Rồi không biết vì thương các bác nông dân hay thương cánh đồng đang khát nước dưới kia, đám mây đen bỗng òa khóc. Những giọt nước mắt của nó trong trắng tinh khiết và mát rượi thấm vào lòng đất mẹ thân yêu. Những cánh đồng reo vui, những cỏ cây hoa lá bừng tỉnh, ríu rang nói cười như trong ngày hội. Tất cả đều cảm ơn đám mây đen, cảm ơn cơn mưa tốt bụng.

Lúc bấy giờ, dải mây trắng mãi chơi và kiêu kỳ chọy thấy xấu hổ quá “Mình thật xấu tính và vô tích sự” Nó ân hận lắm. Nó muốn nói lời xin lỗi với đám mây đen nhưng đã quá muộn rồi.



Lời ru của trăng

Các bạn nhỏ của trăng ơi, trong một ngày các bạn làm bao nhiêu việc, nào đi học mẫu giáo, khi về nhà sau khi giúp bà, nhặt rau giúp mẹ... Trăng thì không nhiều việc như các bạn. Trăng chưa bao giờ phải rửa mặt đánh răng, vì trăng chẳng ăn gì, và không hề nghịch bẩn. Trăng chỉ có một việc là chiếu sáng cho các bạn thôi.

Tuy vậy, các bạn đừng tưởng trăng nhàn rỗi lắm đâu. Vì thực sự đâu phải chỉ chiếu sáng. Trong lúc chiếu sáng còn biết bao nhiêu việc phải làm. Này nhé, đêm khuya khi các bạn ngủ rồi, trăng len qua các song cửa sổ, trăng đem về cho các bạn bao điều thích thú khi các bạn nằm mơ. Nói thật đấy, chẳng tin các bạn thử nhắm mắt lại xem. Các bạn thấy chưa “Những khu vườn trải ra vô tận dưới ánh trăng, sông hát lên niềm vui của mình. Những sợi rong xanh biếc chập chờn. Những con cá không muốn ngủ, cứ bơi lượn lấp lánh suốt đêm...”

Này các bạn, có nhiều bạn cũng giống như những con cá, ham chơi quá, không muốn ngủ. Thật ra, khi ngủ, có phải thời gian mất đi đâu. Ngủ, đó là đi tới một cuộc sống thần tiên khác. Trong lúc ngủ, người ta mơ thấy những điều khi thức không thấy được. Chẳng hạn, bạn có thể thấy mình lái con tàu vũ trụ bay vút lên không trung, mặc dù chưa bao giờ bạn lái một chiếc máy bay nào cả. Bạn có thể gặp bố bạn mãi tận ở một mặt trận xa xôi. Bố bạn khoác vải dù, áo ướt hơi sương, lá ngụy trang trên mũ xào xạc ánh trăng. Những bạn mồ côi còn có thể gặp được cả cha mẹ mình. Nếu như không có giấc ngủ, các bạn sẽ thiệt thòi biết nhường nào. Hãy ngủ đi, hãy ngủ đi các bạn.



Giọt nước tí xíu

Tí Xíu là một giọt nước. Quê ở biển cả, họ hàng anh em nhà chúng đông lắm và ở khắp mọi nơi, ở biển cả, ở sông ngòi, ao hồ, ở trên trời, ở cả dưới đất...

Một buổi sáng biển lặng, Tí Xíu cùng các bạn đuổi theo các lớp sóng nhấp nhô. Ông Mặt Trời thả ánh sáng rực rỡ xuống mặt biển. Bọn Tí Xíu reo vui trong sóng nhẹ và trong ánh nắng chan hoà. Chợt có tiếng ông Mặt Trời cất lên.

-Tí Xíu ơi ! Cháu có đi với ông không ? Tí Xíu ngẩng nhìn. Chú đáp giọng rất khẽ, chỉ có ông Mặt Trời là nghe thấy.

- Đi làm gì ạ ?

Ông Mặt Trời cười bảo : “Trên mặt đất thiếu gì việc, chỗ nào chẳng cần”. Tí Xíu vui lắm. Nhưng sực nhớ mình là giọt nước không thể bay theo ông Mặt Trời được. Chú hỏi :

-Cháu nặng lắm làm sao bay lên được.

- Không lo, ông Mặt Trời nói ồm ồm, ông sẽ làm cho cháu biến thành hơi. Nói xong ông Mặt Trời vén mây, chiếu thật nhiều ánh sáng xuống biển, Tí Xíu rùng mình và biến thành hơi. Chú chỉ kịp nói với biển cả :

- Chào mẹ, con đi ! Mẹ chờ con trở về.

Tí Xíu từ từ bay lên...

Tí Xíu nhập bọn với các bạn. Lúc đầu chúng bay là là xuống biển rồi chúng hợp thành một đám mây mỏng rồi mặt biển bay vào đất liền. Gió nhẹ nhàng đưa Tí Xíu lướt qua những dòng sông lấp lánh như bạc. Xế chiều, ông Mặt Trời toả những tia nắng chói chang hơn lúc sáng. Không khí oi bức... Bỗng từ đâu một cơn gió lạnh thổi tới. Tí Xíu reo lên :

- Mát quá các bạn ơi ! Mát quá

Tí Xíu và các bạn nhảy nhót, múa lượn vui thích. Nhưng rồi trời mỗi lúc một lạnh. Tí Xíu thấy rét. Các bạn chú cũng thấy rét. Chúng xích lại gần nhau thành một đông đặc toàn những chú bé giọt nước nhỏ li ti. Bọn Tí Xíu không bay cao lên được nữa, chúng xà xuống thấp, thấp dần.

Một tia sáng vạch ngang bầu trời. Rồi một tiếng sét đing tai vang lên. Gió thổi mạnh hơn. Bọn Tí Xíu níu lấy nhau thành những giọt nước trong vắt. Chúng thi nhau ào ào tuồn xuống đất... Cơn giông bắt đầu.



Sự tích ngày và đêm

Ngày xưa ngày xưa, Mặt Trăng, [Mặt Trời](#) và Gà Trống cùng sống với nhau trên trời. Mặt Trăng mặc cái áo màu trắng, Gà Trống đội một chiếc mũ màu đỏ. Mặt Trăng thích cái mũ đỏ của Gà Trống lắm. Một hôm, Mặt Trăng nói với Gà Trống:

– *Chúng mình đổi áo và mũ cho nhau nhé!*

Gà Trống đáp:

– *Tớ không thích cái áo màu trắng của cậu. Tớ không đổi mũ lấy áo đâu!*

Mặt Trăng cứ gạ đổi mãi nhưng Gà Trống nhất định không chịu. [Mặt Trăng](#) liền giật mũ của Gà Trống và vứt xuống đất. Gà Trống vội bay xuống đất để nhặt mũ. Nhưng Mặt Đất tối đen nên Gà Trống không tìm thấy mũ. Gà Trống sợ nhớ tới Mặt Trời, Gà Trống liền ngửa cổ lên trời và cất tiếng gọi:

Mặt Trăng mặc cái áo màu trắng, [Gà Trống](#) đội một chiếc mũ màu đỏ.

– *Mặt Trời ơi! Mặt Trời ơi!*

Mặt Trời vội vén màn mây nhìn xuống dưới đất. Những tia nắng rực rỡ tỏa sáng khắp nơi. Nhờ có ánh nắng Mặt Trời chiếu xuống, Gà Trống nhìn thấy cái mũ đỏ của mình mắc trên một cành cây. Gà Trống sung sướng bay lên cây để lấy chiếc mũ và đội lên đầu.

Gà Trống định bay về trời nhưng vì quá mệt nên không đủ sức cất cánh bay lên nữa. [Gà Trống](#) cất tiếng gọi:

– *Mặt Trời ơi! Kéo tớ lên với!*

Nhưng Mặt Trời không thể kéo [Gà Trống](#) lên được. Mặt Trời đành an ủi Gà Trống:

– *Gà Trống ơi! Bạn hãy ở lại dưới mặt đất vậy. Buổi sáng sớm bạn hãy gọi “Ồ ó o...! Mặt trời ơi!”*, tôi sẽ thức dậy và trò chuyện với bạn nhé!

Từ đó trở đi, Gà Trống luôn dậy sớm và cất tiếng gáy “ò ó o” để đánh thức Mặt Trời dậy. Ở tít trên cao, Mặt Trời với gương mặt hồng hào tròn trịa, mỉm cười nhìn Gà Trống. Muôn loài hoa đua nở, khoe sắc màu rực rỡ. Cây lá cũng mở bừng mắt reo vui chào đón ánh Mặt Trời. Người ta gọi lúc đó là ngày.

Còn Mặt Trăng thì cảm thấy rất hối hận và xấu hổ vì đã đối xử không tốt với bạn [Gà Trống](#). Vì thế, Mặt Trăng cứ đợi đến khi Mặt Trời lặn xuống phía bên rặng núi, Gà Trống lên chuồng đi ngủ mới dám xuất hiện. Người ta gọi lúc Mặt Trăng tỏa những tia sáng dịu dàng, yếu ớt gọi là đêm.





CÂU ĐỐ

Chỉ gặp nhau vào mùa hè
Ào ào át cả tiếng ve cuối trời.

-Là gì?

(Đáp án: **Mưa rào**)





CÂU ĐỐ

Xanh xanh, đỏ đỏ, vàng vàng
Bắc cầu lắt lẻo nằm ngang giữa trời
Là gì ?

(Đáp án: **Cầu vồng**)



CÂU ĐÓ

Nhấp nha nhấp nhái
Trên bầu trời đêm
Buổi sáng em tìm
Trón đâu hết cả.
- Đố bé là gì?

(Đáp án: **Ngôi sao**)



CÂU ĐỐ

Có ông mà chẳng có bà
Suốt ngày tỏa nắng la cà trời cao?

(Đáp án: **Ông mặt trời**)

(Sưu tầm)

CÂU ĐỐ

Mặt trời chóng gậy
Khuất ngọn núi xa
Bạn nào đoán ra
Buổi gì thế nhỉ?

(Đáp án: Buổi chiều)





CÂU ĐỐ

Mùa gì nóng bức
Trời nắng chang chang
Đi học, đi làm
Phải mang nón, mũ
-Là mùa gì?

(Đáp án: **Mùa hè**)

*Mùa gì ấm áp
Mưa phùn nhẹ bay
Khắp chốn cỏ cây
Đâm chồi nảy lộc?*

- Đáp án: Mùa xuân